Ἀντίγραφον.

Ἀρ. δ. Πρωτ. 168

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλῃ Πρεσβείαν.

Ἀπόρρητος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1871.

Λίαν ἐπισταμένως διεξήλθομεν τὴν ὑπ. Ἀριθ. 3592 ἀπὸ 19 φθινοντος ὑμετέραν ἔκθεσιν. Χαίρομεν δὲ ὅτι ἡ Αὐτοῦ Παναγιότης τοῦτον ἐπιδεξίως καὶ συνετῶς [illegible] τὴν [illegible] τοῦ [illegible] Βουλγαρικοῦ [illegible] διότι ἡ πρᾶξις αὕτη δέλει μὲν περιάσῃ μέγα κλέος τῷ Πατριάρχῃ, δέλει δὲ ἀπαλλάξῃ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν ἐν γένῃ μεγάλου κινδύνου.

Ἐμελετήσαμεν μετὰ τῆς ἀνηκούσης προσοχῆς τὸν κατάλογον τῶν παραχωρηθέων τῇ Βουλγαρικῇ Ἐξαρχίᾳ ἐπαρχιῶν, ἐμφαίνοντα τὸ ἄκρον τῶν παρὰ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας θυσιῶν. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότατον τῶν προκομένων εἶναι ἡ κανονικὴ μεταξὺ Ἐξαρχίας καὶ μεγάλης Ἐκκλησίας τοπογραφικὴ ὁροθεσία· διότι, ἂν τεθῇ ἄνευ φυσικῶν κατὰ τὸ δυνατὸν

ὁρίων, ἀν ἐμφανίσῃ καμμίας ἀνωδον ἢ κ' ἔγραφεν, ἢ μήνυσις ἔσται ψρόσκαιρος, κ' ἡ ἐθνοφυλακὴ ἔχει δίκιο ἀσφαλῶς ταχέως ἐχαχίστων ἀμφορέων ὅπως ἀναμχθῇ διευρύνα. Ἡ δὲ ἐπιχειρημένη τοπογραφικὴ, κ' κατὰ τὸ δυνατὸν ἐθνοφυλακικὸν ἔργον ὁροθεσία εἶναι συμφέρον, οὐ μόνον τοῦ Ἑλληνικοῦ, οὐ μόνον τῆς Ὑπερῆς Πύλης, ἀλλὰ κ' αὐτῶν τῶν Βουλγάρων.

Ἐνῶσιν ἢ Λύτου Καραγιώργη νομίζει ὅτι εἶναι ἀνοίαν εἶναι ἄχρηστον, παρεξηγοῦσιν ἐντὸς τοῦ Σκάρδου κ' τοῦ Ὄλυμπου τοποθέτησιν τοῦ μεταξὺ ἰσχυρίας κ' Μεγάλης Ἐκκλησίας ὁρίου, κ' παραγνωρίζει οὐ μόνον τὰ Σκόπια, ἀλλὰ κ' τὰ Βέλεσα καὶ τὸ μέσον οὐ μόνον τὸ σχεδὸν τῆς Ἐπαρχίας Γιδιωτοποιήσεως Βάρνης, Μεσημβρίας, Ἀγχιάλου κ' Σιλιμνίου κτλ. ἐκ τῆς Ἀδριανουπόλεως ἀλλὰ κ' τῆς Ζαγόρας. Διὰ ταῦτα, οὓς παρακαλοῦμεν τὰ σέβεσθαι ὑμῶν, ὄσον τάχιον, διάγραμμα τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κ' τῇ Θράκῃ, ἵνα γνῶμεν ποία φυσικὰ ἀκρώνυμα κ' κατοικημένα ὅρια ἐπέκυναν τὰ παραστήσωμεν ἐν τῇ Λύτου Καραγιώργη ἐπαναγεμμένως τὸ σφυρὸν τῶν ἀνάγκης ὁρίων φυσικῶς διαγεγραμμένων κ' ἀνομοιοχρώμων κὰς ἀφορμὰς εἰς πίας ἔριδας: δίκιο βεβαίως δὲν φρόνιμον περὶ μόνου ἀφῆς, ἀλλὰ περὶ μόνου ἐπιτρεπόμενον εἰς

ἑκάστην τῶν διαφερομένων ἐθνοτήτων τὰ ἐφαρμόσωσιν εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν ἀμοιβαίαν τοῦ μονίμου κάθε φυσικῆς φύσεως.

Οἶδα, νομίζομεν ὅτι ἡ σύσκεψις τοῦ κρατικοῦ πολεμικάρχου, ἐξ ὧν ὁ Ἐλληνικὸς συμφέρει κὰς ἐμοίας αὐτοῦ σύμφορον, ἔχει προφάσει τὸ κακὸν ἐν τῷ μέσῳ δὲ ὁροθεσίας ὅπως συμφερόντως· τοῦτο δὲ τοῦτον ἔστι προφανὲς, ἄρα κ' αὐτὸς ὁ στρατιωτικὸς τῶν Ὀθωμανῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει προϊόντος δίνεται ν' ἀνοιβῇ κατὰ κάθε συμμαχικοῦ τοῦ πρωτίστου παρεμφέροντος.

Ὁ Κυβερνήσεως δὲν ἔχομεν νέα χέρα ἐπέκυνον. ἔχομεν δὲ ἀναπαύσεως τῶν ὅτι μόνον ἄξιον ἐπεῖδεν διαφέρει πρόν.

Ὁ Ὑπουργός
(ὑπογρ.) Θ. Α. Ζαΐμης.

Ἀντίγραφον.

Ἀρ. δ. Πρωτ. 168

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλῃ Πρεσβείαν.

Ἀπόρρητος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Νοεμβρίου 1871.

Λίαν ἐπισταμένως διεξήλθομεν τὴν ὑπ. Ἀριθ. 3592 ἀπὸ 19 φθινοντος ὑμετέραν ἔκθεσιν. Χαίρομεν δὲ ὅτι ἡ Αὐτοῦ Παναγιότης τοῦτον Πατρικῶς καὶ συνετῶς βαίνει εἰς τὴν λύσιν τοῦ πρόσφατον ἐν τῷ Βουλγαρικῷ Ὑπεημάτος διότι ἡ πρᾶξις αὕτη θέλει μὲν Περιαιλῃ μέγα κλέος τῷ Πατριάρχῃ, θέλει δὲ ἀπαλλάξῃ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν ἐν γένῃ μεγάλου κινδύνου.

Ἐμελετήσαμεν μετὰ τῆς ἀνηκούσης προσοχῆς τὸν κατάλογον τῶν παραχωρηθέων τῇ βουλγαρικῇ Ἐξαρχίᾳ ἐπαρχιῶν, ἐμφαίνοντα τὸ ἄκρον τῶν παρὰ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας θυσιῶν. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότατον τῶν προκυμένων εἶναι ἡ κανονικὴ μεταξὺ Ἐξαρχίας καὶ μεγάλης Ἐκκλησίας τοπογραφικὴ ὁροθεσία διότι, ἂν τεθῇ ἄνευ φυσικῶν κατὰ τὸ δυνατὸν

ὄρων, ἀν ἐμφανίζῃ καιρικὰς ἐνωδὲν ἢ ἐξ ἐναντίας, ἢ μόνος ἔσται προσκαιρος, ἐξ ἢ ἐδραιότερη ἔρις δέχεται ἐσχυρὰ ταχέως ἐμφανίσεων ἀμφορῶν ὥστε ἀναφερθῇ δυνατόν. Ἡ δὲ ἐμπειρία τοπογραφικὴ, ἐξ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐδραιότερη ὄρος ὁροδεσία εἶναι συμφέρον, οὐ μόνον τοῦ Ἐλληνικοῦ, οὐ μόνον τῆς ὑπερῆς Πύλης, ἀλλὰ ἐξ αὐτῶν τῶν Βουλγάρων.

Ἐπειδὴ ἡ Λύσις Καραγιόρης ἐνόμιζε ὅτι εἶναι δυσκίαν εἶναι ἄγνωστον, παρεδέχθην τὴν ἔριν τοῦ Σκάρδου ἐξ τοῦ Ἄμου τοποθέτησιν τοῦ μεταξὺ Ἰβαχίας ἐξ Μεγάλης Ἐκκησίας ὄρων, ἐξ παραγωγὴν οὐ μόνον τὰ Σκόπια, ἀλλὰ ἐξ τὰ. Βεμικὰ ἐξ τὴν Ἀθεσίαν οὐ μόνον τὸ σχεδὸν τῆς Ἐπαρχίας Πελαγονίας Βάρνης, Μοναστηρίας, Ἀχρίδος ἐξ Δημίου ἐκ τῆς Ἀδριανουπόλεως ἀλλὰ ἐξ τῆς Ζάρνης διὰ ταῦτα, οὓς παρακαλοῦμεν τὰ σέβεσθαι ὑμῖν, ὅσον τάχιον, διάγραμμα τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς ἐν τῇ Μακεδονίᾳ ἐξ τῇ Θράκῃ, ἵνα χρῶμεν ἐκεῖνα φυσικὰ ὅρια ἐκάστων τὰ παρατηρήσωμεν δὲ τὴν Αὐτοῦ Καραγιόρην ἐναντιμμένος τὸ σῶον δικαίωμα τῆς ἀνάγκης ὄρων φυσικῶς διαγεγραμμένων ἐξ ἀνομολογουμένων κατὰ ἀμφοτέρας εἰς κατὰ τὰς ἔριδας: δύνει βεβαίως δὲν προκύπτει περὶ μόνου ἀδρῆς, ἀλλὰ περὶ μόνου ἐναντιουμένου εἰς

ἑκάστην τῶν διαφερομένων ἐθνοτήτων τὰ ἀρα ὧσιν εἰς τὴν ἐναντίαν ἀνάγκην ἀμυνόμενοι τὸν χωρὶς ἀμυνόμενον τὰς ἐναντίας μόνος ἐναντιουμένης μόνης φύσεως.

Ὅθεν, νομίζομεν ὅτι ἡ σύνοδος τοῦ ἡμετέρου ἀμφιάρχου, ἐξ ὃν ὁ Ἐλληνικὸς σπείρῃ τὰς ἐμοίας αὐτοῦ σπέρμα, ἔχει προσάβῃ τὸ κακὸν ἐν τῷ μέσῳ δὲ ὁροδεσίας ὅστις συμφέρουσι τοῦτο δὲ τοῦτ εἶναι προφανές, ὅτε ἐξ αὐτὸς ὁ συνομαικὸς τῶν Ὀθωμανῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσκάμνος δύναται ν' ἀποδῇ κατὰ τοῦτ ἀνάμεσος τοῦ πρωτίστου ἀκροάρχου.

Ἐν Κερκυρᾷ δὲν ἔχομεν νεφέλας ἐνδεῶν, ἔχομεν δὲ ἀκατανόητα ὑμῖν ὅτι μόνον ἄξιον ἐκεῖθεν διαφέρειν ὑμῖν.

Ὁ Ὑπουργὸς
(ὑπογρ.) Θ. Α. Ζαΐμης

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ